

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Den Europæiske Kendelse Til Sikring Af Bankindeståender](#) > Portugal

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Portugal

Portugal

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

I overensstemmelse med domstolenes kompetence på grundlag af sagens genstand og værdi, som fastsat i loven om retssystemets opbygning ([lov nr. 62/2013 af 26. august 2013](#)), har følgende retter kompetence inden for procedurer for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender i sager, der vedrører retternes respektive kompetenceområder:

- centrale civilretlige dommerkollegier (*Juízos Centrais Cíveis*)
- lokale civilretlige dommerkollegier (*Juízos locais Cíveis*) og dommerkollegier med generel kompetence (*Juízos de competência genérica*)
- familieretlige dommerkollegier (*Juízos de família e menores*)
- arbejdsretlige dommerkollegier (*Juízos do Trabalho*)
- handelsretlige dommerkollegier (*Juízos de Comércio*)
- fogedretter (*Juízos de Execução*)
- domstol i sager om intellektuel ejendomsret (*Tribunal da Propriedade Intelectual*)
- domstol i sager om konkurrence, regulering og tilsyn (*Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão*)
- søret (*Tribunal Marítimo*).

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Sammenslutningen af advokater og retshåndhævende embedsmænd (*A Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução, OSAE*).

Rua Artilharia 1, no 63

1250-038 Lissabon

Tlf.: (+351) 213894200

Fax: (+351) 213534870

E-mailadresse: geral@osae.pt

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Følgende metoder er fastsat i national ret:

- Alle banker i Portugal har pligt til at oplyse, om skyldneren har en konto hos dem [artikel 14, stk. 5, litra a)].
- Informationsmyndigheden har adgang til alle relevante oplysninger, som de offentlige myndigheder eller forvaltninger er i besiddelse af i registre eller andet [artikel 14, stk. 5, litra b)].

Disse metoder er fastlagt i artikel 749 i den civile retsplejelov, og de nærmere regler fremgår af artikel 17 i ministeriel gennemførelsesbekendtgørelse nr. 282/2013 af 29. august 2013, som ændret.

For at den kompetente myndighed (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Exução* — OSAE) kan få adgang til oplysninger om forekomsten af konti i Portugal, sendes der en begæring til den portugisiske nationalbank. I Portugal kan disse begæringer om oplysninger kun fremsættes ved hjælp af skyldnerens skatteregistreringsnummer (NIF) eller et identifikationsnummer for juridiske personer (NIPC). For at begæringer kan behandles hurtigt, anbefales det, at de indeholder følgende oplysninger:

- skyldnerens skatteregistreringsnummer (NIF) eller
- den juridiske persons identifikationsnummer (NIPC), hvis skyldneren er en virksomhed
- skyldnerens adresse.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Appeldomstolene har kompetence til at behandle appelsager.

Appellen skal imidlertid i overensstemmelse med national ret indgives til den ret, der har truffet den anfægtede afgørelse.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

- Domstolene, nærmere betegnet domstolenes embedsmænd
- Sammenslutningen af advokater og retshåndhævende embedsmænd (OSAE), nærmere betegnet de retshåndhævende embedsmænd.

Generelt er de retshåndhævende embedsmænd bemyndigede til at foretage de nødvendige meddelelser.

I overensstemmelse med portugisisk procesret træder domstolenes embedsmænd kun ind i følgende situationer:

- Fogedsager, hvor staten er fordringshaver.
- Fogedsager, hvor anklagemyndigheden repræsenterer fordringshaveren.
- Når der ikke er nogen retshåndhævende embedsmand i den retskreds, hvor fogedforretningen pågår, og det ville være uforholdsmæssigt dyrt at indkalde en retshåndhævende embedsmand fra en anden retskreds. Dommeren træffer afgørelse om domstolens embedsmands indtræden i sagen på fordringshaverens foranledning.
- Hvis de nødvendige skridt i sagen ville medføre uforholdsmæssigt store rejseomkostninger, og der ikke er nogen retshåndhævende embedsmand i det område, hvor disse skridt skal iværksættes. Dommeren træffer afgørelse om domstolens embedsmands indtræden i sagen på den retshåndhævende embedsmands foranledning.
- Fogedsager, hvor kravet har en værdi på 10 000 EUR eller derunder, hvis fordringshaveren er en privatperson, og anmodningen ikke vedrører kommerciel eller industriel aktivitet, under forudsætning af at fuldbyrdelsesanmodningen indeholder en anmodning om embedsmandens indtræden, og at de relevante omkostninger er betalt.
- Fogedsager, hvor kravet har en værdi på 30 000 EUR eller derunder, hvis anmodningen er beskæftigelsesrelateret, og den part, der anmoder om fuldbyrdelse, i fuldbyrdelsesanmodningen anmoder om embedsmandens indtræden og betaler de relevante omkostninger.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Sammenslutningen af advokater og retshåndhævende embedsmænd (OSAE).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

I portugisisk lovgivning antages det, at parterne ejer lige store andele af indskuddet, dvs. at medmindre det modsatte er bevist, formodes det, at indskyderne hver ejer halvdelen af de midler, der står på kontoen (artikel 513 og 516 i den civile lovbog). Derfor vedrører kontosikringskendelsen skyldnerens andel af den fælles konto, idet det antages, at andelen er lige store (artikel 780, stk. 5, i den civile retsplejelov, *Código de Processo Civil* – CPC).

Denne antagelse kan tilsidesættes, hvis der føres bevis for det modsatte. Det skal bevises, at midlerne på bankkontoen kun tilhører én kontoindehaver eller en af kontoindehaverne, at kontoindehaverne ejer forskellige andele af midlerne på kontoen, eller at midlerne tilhører en tredjepart.

Hvis kontosikringskendelsen kun afsiges i forhold til en af ægtefællerne, men der gøres udlæg i midlerne på en konto, som tilhører begge ægtefæller, da skyldneren forventes ikke at eje tilstrækkelige aktiver, pålægges ægtefællen til den person, der er omfattet af kontosikringskendelsen, at anmode om ophævelse af ægtefællernes fælleseje eller erklære, at ægtefællerne accepterer at hæfte solidarisk for gælden. Dette sker på foranledning af den ægtefælle, der er omfattet af kontosikringskendelsen. Hvis kontosikringskendelsen kun afsiges i forhold til en af ægtefællerne og vedrører en konto, som kun denne ægtefælle er indehaver af, kan ægtefællen hævde, at ægtefællerne begge hæfter for gælden, hvorefter der kan afsiges en kontosikringskendelse vedrørende ægtefællernes fælles konto, hvis de har en sådan (artikel 740, stk. 1, artikel 741, stk. 1, og artikel 742, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Såfremt kontoindehaveren er den samme som skyldneren, men midlerne på kontoen angiveligt tilhører tredjemand, kan den pågældende tredjemand gøre indsigelse (artikel 342, stk. 1, i den civile retsplejelov). Hvis det viser sig, at skyldneren er indehaver af midler på en konto, der tilhører tredjemand, kan den pågældende tredjemand appellere kontosikringskendelsen eller gøre indsigelse ved at fremlægge faktuelle bevismidler eller dokumentation, der ikke blev taget i betragtning af retten, og som kunne så tvivl om grundlaget for kontosikringskendelsen (artikel 372, stk. 1, i den civile retsplejelov). I første instans er det den pågældende tredjemand, der forsøger at forhindre, at der gøres udlæg i midlerne, mens det i anden instans er skyldneren.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

I henhold til artikel 391, stk. 2, i den civile retsplejelov finder bestemmelserne om udlæg, med eventuelle tilpasninger, også anvendelse på kontosikringskendelser.

Udlægsforretningen skal begrænses til de aktiver, der er nødvendige for at opfylde de fordringer, der kan fuldbyrdes, og de omkostninger, der forventes at være forbundet med fuldbyrdelsen (artikel 735, stk. 3, i den civile retsplejelov).

I henhold til artikel 738 i den civile retsplejelov kan der ikke gøres udlæg i følgende: to tredjedele af skyldnerens nettoindtægter, løn, regelmæssige ydelser i form af alderspension eller andre sociale ydelser, forsikringer, erstatninger fra ulykkesforsikringer eller livrente eller enhver anden udbetaling af tilsvarende art, der sikrer skyldneren en rimelig levestandard. Ved beregningen af den likvide del af ovennævnte udbetalinger medtages kun lovbestemte bidrag. Det beløb, der ikke kan gøres udlæg i, kan højst svare til tre gange mindstelønnen på tidspunktet for hvert udlæg. Hvis ikke skyldneren har anden indkomst, svarer det mindste beløb, der ikke kan gøres udlæg i, til en mindsteløn.

I forbindelse med arrest i bankkonti kan der ikke gøres udlæg i det samlede beløb, der svarer til en mindsteløn.

Alt afhængig af beløbet, arten af de udestående fordringer og skyldnerens behov og familiære forhold kan dommeren på skyldnerens foranledning undtagelsesvis reducere den andel af skyldnerens indtægt, der kan gøres udlæg i, i det tidsrum, som dommeren finder passende (dog højst et år), eller han eller hun kan beslutte, at der slet ikke kan gøres udlæg i skyldnerens indtægt.

Endelig kan der ikke gøres udlæg i bankindeståender, hvis de stammer fra betalinger på et lån, der i sig selv ikke kan gøres udlæg i, jf. artikel 739 i den civile retsplejelov.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Banker er kun berettiget til betaling for de ydelser, de leverer, i tilfælde, hvor fordringshaveren er et handelsselskab, der i det forgangne år har indgivet 200 eller flere anmodninger om foreløbige retsmidler til en ret, et justitskontor eller et kontaktpunkt (artikel 780, stk. 12, i den civile retsplejelov).

I gennemførelsesbekendtgørelse nr. 202/2011 af 20. maj 2011, som ændret, er størrelsen af og metoderne til betaling og inddrivelse af dette beløb samt beløbets sammensætning fastlagt.

Beløbet vedrører de omkostninger i sagen, som fordringshaveren alene skal bære. Det omfatter således ikke den retshåndhævende embedsmands honorar og udgifter eller de med fuldbyrdelsen forbundne omkostninger. Det omfatter heller ikke parternes omkostninger (artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesbekendtgørelse nr. 202/2011 af 20. maj 2011).

Hvis der foretages arrest i midler på en bankkonto i skyldnerens navn, er beløbet en femtedel (1/5) af regningsenheden, dvs. 20,40 EUR.

Hvis ikke det er muligt at foretage arrest (hvis ikke der findes nogen bankkonto eller midler i en bank i skyldnerens navn), er beløbet en tiendedel (1/10) af regningsenheden, dvs. 10,20 EUR.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

I Portugal afgiver bankerne oplysninger om bankkonti i overensstemmelse med de betingelser og i den udstrækning, der fremgår af artikel 50, stk. 1, litra i).

Der skal betales følgende afgifter for behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse:

- 25 EUR, hvis skyldneren har bopæl i oprindelsesmedlemsstaten
- 51 EUR, hvis skyldneren har bopæl i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Ikke relevant.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Appel af en kontosikringskendelse i henhold til artikel 33, stk. 1:

- Den ret, der har kompetence til at behandle og træffe afgørelse i en appelsag, er den ret i første instans, der har afsagt kontosikringskendelsen.>

Appel af fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse i henhold til artikel 34:

- Centrale civilretlige dommerkollegier i fogedsager, hvor kravet har en værdi på over 50 000 EUR*
- Lokale civilretlige dommerkollegier eller, hvis sådanne ikke findes, dommerkollegier med generel kompetence i fogedsager, hvor kravet har en værdi på 50 000 EUR eller derunder.

* Dette beløb omfatter hovedstol og renter/gebyrer beregnet frem til den dag, hvor kontosikringskendelsen blev forkyndt.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

En appel skal indgives til den ret, der afsagde den kendelse, der appelleres (artikel 637, stk. 1, i den civile retsplejelov). Når der er indgivet en appel, henvises den til behandling i appelretten (*Tribunal da Relação*).

Fristen for indgivelse af appel er 15 dage at regne fra meddelelsen af kendelsen (artikel 638, stk. 1, og artikel 363, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Det skal indledningsvis bemærkes, at artikel 5 i forskriften om sagsomkostninger (*Regulamento das Custas Processuais*, RCP), der blev godkendt ved lovdekret nr. 34/2008 af 26. februar 2008, bestemmer, at retsafgifter udtrykkes i regningsenheder (UC), idet 1 UC i øjeblikket svarer til 102 EUR. De retsafgifter, der skal betales, fastsættes på grundlag af tvistens værdi eller kompleksitet.

I henhold til artikel 7, stk. 1, 4 og 7, i RCP og tabel II heri opkræves følgende retsafgifter i forbindelse med foreløbige retsmidler med de nedenfor anførte beløb:

- op til 300 000 EUR: 306 EUR (3 UC)
- 300 000,01 EUR eller derover: 816 EUR (3 UC).

Hvis de foreløbige retsmidler viser sig at være af en særlig kompleksitet, ligger retsafgifterne på mellem 9 UC (918 EUR) og 20 UC (2 040 EUR). I den forbindelse anses foreløbige foranstaltninger og retsmidler i overensstemmelse med CPC (artikel 530, stk. 7) for at være særligt komplekse, hvis de:

a) er knyttet til skriftlige eller omfattende indlæg

b) vedrører specifikke spørgsmål med hensyn til juridisk ekspertise eller teknisk specificitet eller omfatter en kombineret analyse af juridiske spørgsmål med meget forskelligt anvendelsesområde eller

c) medfører afhøring af et stort antal vidner, analyse af kompleks eller omfattende bevismateriale eller forskellige tidskrævende bevisoptagelsesprocedurer.

Ovennævnte beløb kan forhøjes, hvis de anvendte retsmidler overstiger en specifik årlig tærskel. Dette er tilfældet for et handelselskab, der i det foregående år har anmodet en ret, et justitskontor eller et kontaktpunkt om mindst 200 foreløbige retsmidler, søgsmål, retsmidler eller fuldbyrdelser (artikel 13, stk. 3, i RCP). I dette tilfælde øges omkostningerne til hhv. 3,5 UC (357 EUR), 9 UC (918 EUR) og mellem 10 UC (1 020 EUR) og 22 UC (2 244 EUR).

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ikke relevant.

■ Sidste opdatering: 04/12/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.